

[Søren B. Jørgensen]

handlinger, og det foreliggende mæglingsforslag er forligsmandens udtryk for, hvor langt det er muligt at nå.

Det er socialdemokratiets opfattelse, at alle muligheder for at finde en løsning er forsøgt, så jeg kan anbefale at stemme imod dagsordenen.

Dohrmann (FP):

Fremskridtspartiet ønsker heller ikke kaos i Grønland, så derfor vil vi også stemme imod dagsordensforslaget.

Lad mig lige sige til hr. Kurt Hansen, når han ligesom begynder at antyde, at jeg mener, at skatten er for lav i Grønland, at det naturligtvis var sammenlignet med de danske skatter. Det være sagt til orientering.

Derefter vil jeg gerne sige til den kommunistiske ordfører, at jeg alle dage har hyldet det princip, at hvis man føler, man har ret, så skal man slås for det, og modsat må man også være villig til at give indrømmelser. Jeg vil da gerne give kommunisterne en undskyldning, idet jeg nu forstår af de udtalelser, der kom fra ordføreren, at kommunisterne stemmer imod, fordi de mener, at maskinmestrene får for meget efter mæglingsforslaget.

Jens Peter Jensen (V):

På venstres vegne skal jeg anbefale, at man stemmer imod den stillede dagsorden om, at folketinget pålægger ministeren at genoptage og gennemføre reelle forhandlinger vedrørende overenskomstforholdene for maskinmestrene i Grønland.

Vi befinder os nok i en lidt mærkelig situation, nemlig den, at her er det arbejdsgiveren, der samtidig optræder i ministerens rolle. Jeg kunne måske godt med henblik på fremtidige situationer ønske, at det var arbejdsministeren, der fremsatte et lovforslag af denne karakter, og ikke ministeren for det pågældende område, som i situationen er den ene part i forhandlingerne. Det vil jeg blot bede ministeren og regeringen overveje.

Så skal jeg endelig sige til det ærede medlem hr. Ole Henriksen, som ønsker, at der skulle forelægges oplysninger om, hvor langt man var nået i forhandlingerne, inden forligsmanden tog fat, at det jo forholder sig sådan, at efter almindelig arbejdsretlig praksis offentliggør parterne deres udgangspositioner på krav og tilbud, men når vi når der-

hen, hvor forligsmanden skal i gang med tingene, så fortæller man ikke, hvor langt man er nået. Jeg vil da holde for, at det vil vanskeliggøre forligsmandens situation, hvis man kommer og fortæller om disse ting. Det kan man simpelt hen ikke gøre. Jeg vil bede ministeren, som i denne situation optræder som en slags arbejdsminister, give til kende, om han tror, at det er et plus eller et minus for forligsbestræbelser, at sådanne oplysninger tilkendes.

Endelig vil jeg sige til fremskridtspartiets ordfører, at der her sker en sammenblanding af begreber. Det er ikke statens forligsmands opgave at tage samfundsøkonomiske hensyn. Hans opgave er at mægle, at forlige parter. Hvis man vil have, at der skal tages samfundsøkonomiske hensyn, så er der tale om, at man nedsætter en voldgiftsret, der har et særligt kommissorium at gå ud fra.

Må jeg slutte med det, jeg sagde i mit indlæg før: det er en enkelt konkret situation, der foreligger, et enkelt konkret forslag, der foreligger, og det er det, vi skal tage stilling til.

Langsted (CD):

For en ordens skyld skal jeg efter det i øvrigt vellykkede, synes jeg, udvalgsarbejde, vi har haft, konstatere, at vi fra CDs side også stemmer imod det foreliggende dagsordensforslag og i øvrigt stemmer for lovforslaget.

Jørgen Jensen (DKP):

Må jeg først til hr. Jens Peter Jensen sige, at den tavshedspligt, som jo også lovmæssigt er pålagt forhandlingsparterne i en vis situation, nemlig dér, hvor forligsmanden kommer ind, for så vidt er overstået. Forligsmanden er ude af billedet på nuværende tidspunkt, fordi parterne ikke har vedtaget mæglingsforslaget. Det er almindeligt, at når forhandlingerne er brudt sammen, så orienterer man også om, hvorfor de er brudt sammen.

Vi går ind i billedet som en ny forligsinstitution eller en lovgivningsmagt, der skal dømme på grundlag af ting, som vi ikke ved. Derfor er det en helt anden situation, forligsmanden har, og derfor kan man efter min opfattelse ikke stille et sådant spørgsmål om, hvorvidt det forværrer eller forringer eller forbedrer forligsmandens stilling, for han